

men ogsaa Forældre. Imidlertid er det gjort gældende i Udvalget, at det var rimeligt at tage et vist Hensyn til Forældrene, som jo dog ofte, om end langt fra altid, har sat Børnene i Vej, saaledes at de blev regnet med som Arvinger. Det foreliggende Lovforslag gaar altsaa i første Række ud paa at værne Hjemmet og holde det sammen saa længe som muligt, og jeg kan ikke tro andet, end at man ogsaa i det andet høje Ting vil slutte sig dertil.

At det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz taler saa varmt for, at Staten skulde have saa mange Arveafgifter som muligt, forundrer mig, idet jeg kunde tænke mig, at det ærede Medlem tværtimod vilde ønske, at Slægten skulde beholde saa meget som muligt af Arven.

Jeg vil gerne anbefale de ærede Medlemmer at tiltræde de stillede Ændringsforslag.

Mathilde Hauschultz: Til det ærede Medlem Fru Elna Munch skal jeg angaaende hendes sidste Bemærkning sige, at jeg ønsker ikke, at Staten skal have de flest mulige Arveafgifter, men vi har nu en Gang en Arveafgiftslov, der bestemmer visse Procenter i Arveafgift, hver Gang der skiftes, og vi maa regne med, at denne Lov giver saa og saa mange Penge om Aaret. Naar vi nu vedtager en Ændring, der ophæver en Del af disse Skifter, er det naturligt, at jeg som Lovgiver spørger: hvor meget vil Staten miste derved, og hvorledes vil man skaffe Erstatning derfor? Jeg har ikke derved ønsket, at Staten skal have saa mange Arveafgifter som muligt, men jeg regner med det, vi har i Øjeblikket, og maa se paa, hvor lille eller hvor stor en Indskrænkning i disse Arveafgifter denne Lov vil medføre.

Naar det ærede Medlem Hr. Axel Møller siger, at der netop ifølge dette Lovforslag kommer langt flere Slægtninge med, skal jeg dertil bemærke: Ja, i allersidste Instans, hvis der ikke er truffet testamentariske Bestemmelser i Mellemtiden. At det Lovforslag, der blev fremsat af Justitsministeren, ogsaa rummede uskiftet Bo med Svigerforældre, vil jeg ikke benægte, men da havde man taget Søsken og Søskenes Afkom med; da var Arveretten for Forældre ikke gjort illusorisk, den blev i hvert Fald hos Slægten, thi i det Øjeblik Forældrene var døde, traadte eo ipso Søsken og Søskenes Afkom ind i deres Sted. Nu falder derimod, naar Forældrene er døde, Arveparten over paa den efterlevende Ægtefælle, og hvis denne gifter sig igen, gaar den

over til en helt ny Slægt — gifter han sig ikke, staar det i hans Magt ved Testamente at forandre Beslutningen.

Det siges stadig, at man kan jo oprette Testamente, og det ved jeg som Sagfører naturligvis udmærket godt, men Lovforslaget er jo netop formet, som det er, for at det skulde ramme de fleste Tilfælde, de mest almindelige Tilfælde, saaledes at Folk ikke behøvede at lave Testamente, og saa er det dog en ejendommelig Motivering at sige: men saa kan Folk jo lave Testamente. Det er netop det, man ved Lovforslaget har villet undgaa, men jeg mener ganske vist, at man ikke gennem Lovforslagets Bestemmelser vil undgaa det, tværtimod.

Naar der tales saa meget om, at det er en ejendommelig Stilling af mig, naar der nu er lavet et Kompromis, at kritisere Lovforslaget saa skarpt, skal jeg hertil sige, at jeg under hele Udvalgsarbejdet stadig har peget paa, at jeg ønskede ikke at gøre Retten for Forældrene illusorisk, idet jeg ønskede, at Forældre, Søsken og Søskenes Afkom toges med, men at jeg akkviescerede ved at lade Forældrene blive staaende og derved komme ind paa et Kompromis for ikke at opnaa det værste: at faa ogsaa Forældrene strøget. Det, jeg kunde ønske at faa forandret i Landstinget — men om det sker, ved jeg jo ikke, jeg har kun et Haab — er dette ene — jeg tror nemlig ikke, vi faar det med Forældrene forandret —, at Forældrenes Arveret ikke bliver illusorisk, men at de virkelig faar den Arvepart, der tilfalder dem — og ikke kun paa Papiret.

Axel Møller: Jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at saaledes som Lovforslaget nu er formet, vil det i de allerfleste Tilfælde ramme, hvad barnløse Ægtefæller ønsker, saaledes at de ikke behøver at gøre Testamente. Naar barnløse Ægtefæller gør Testamente, er det jo næsten altid, for at den efterlevende skal have det hele, saaledes at først naar den efterlevende er død, skal det, der er i Boet, deles mellem Slægtningene paa begge Sider. Efter den nugældende Ordning er man næsten altid nødt til at lave Testamente for at opnaa dette, men efter Lovforslaget vil man i de allerfleste Tilfælde kunne undgaa det.

Til de øvrige Ting, der er blevet fremført, navnlig af det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz, skal jeg sige, at jeg tiltræder ingenlunde de Bemærkninger, som Mindretallet har gjort i Betænkningen, og selv om jeg indrømmer, at det særlige Tilfælde, som det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz og det ærede Medlem Hr. Carl-